

KVCO 144 - 38 உ

கடவுள் தூணை.

வினோத

ஜாலக்கண்ணாடி.

நான்காம்பாகம்.

இஃது,

சிவமணலூர்,

முனிசாமிமுதலியார்

அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

தமது

சென்னைத் தூணை,

சிவகாமியிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1908.

சுடவுள் துணை.

ஸ்காந்தஜாலம்.

காப்பு-விருத்தம்.

ஆதியாம் சத்திவிவ மிண்டுக்காப்பு
 அருவுருவாகிநின்றபிரம்ங்காப்பு
 சோதியா முதற்கடவுள் அடியேகாப்பு
 சொல்லிய சித்தாடிக் கமலங்காப்பு
 நீதியாய் கலைவாணி கீதமுங்காப்பு
 கிருபமாயுரைத்த குருவேகாப்பு
 பேதியாதேயுலகில் யெவருங்காண்ப்
 பேசுகிறேன் ஸ்காந்தமென்னும் ஜாலத்தானே.

வாய்வுஸ்தம்பன ஜாலம்.

சுந்தமென்னுல் ஏழுசிறிடிக்குங்காந்தம்
 கண்டனியே பஸமெட்டாய் கொண்டென்று
 போந்தவேவன்விட்டு வலச்சத்தன்னில்
 பொதித்திலைய் திகைநாதும் பஸமிண்டும்
 காந்தமாய்விருந்து தபகசெய்ய
 சட்டமாயிருப்பானே பஸகசெய்து

கூர்ந்தமான வெண்ணீடா சூதூங்குகேளு
குறிப்பாக மையத்தில் போட்டுக் குத்தே.

குந்தவே யென்சொல்வேன் ஸ்காந்தவிந்தை
குறுக்காமல் கிளம்புமடா பலகையோடே
அந்தரமாய்நீறிருந்து செய்யும்விந்தை
அரசகாரிஷியைப்போல் யோசம்முட்டு
வந்திருக்கும் சபையோர்கள் எண்ணமிட்டு
வாய்வுஸ்தம்பனமென்றே மயங்குவார்கள்
சந்ததமென்மனமறிந்த ஆசான்வாக்கு
சந்தேகமில்லையடா செய்துபாரே.

(வ-ம்) ஏழுசிபிடிக்கும் கார்தமாக எட்டுபலங் கொண்டுவந்து
கொஞ்சம்மறைவாக யிருக்கும்படியான விட்டுக்குள் வலச்சல்
மேல் மையம்பார்த்து ஒருசெஜனிகளசவுக்கமாகநாலுமுடையிலும்
உ-பலம் கார்தமெடுத்தி நிற்கும்படியான வலுவாகப் பொருந்த
வைத்து அதற்குநீர் கீழாக யிரும்புபலகை சூசன்னமாகவும் ஒரு
ஆள் குந்தத்தக்கினதாவும் போட்டு விட்டுவிடாமல் உடனேகுந்
திக்கொள்ளவும் ஆனால் குந்துகிறவன் விபூதி ருத்திராட்சம் கா
ஷாயம்பூண்டு போகியைப்போல் இருக்கவேணும் குந்தினவுடன்
வாயை கெட்டிபாக மூடிக்கொண்டு தம்பிடிக்கிறவனைப்போல்
பூடகமாயிருந்தால் தான் பார்க்கிறவர்கள் வாய்வுஸ்தம்பனம்
செய்கிறனென்பார்கள் மிகவும் மகிமையாக யெண்ணுவார்கள்
ஆனால் கார்தம் யாருக்கும் தெரியாமல் வைத்திருக்கவேணும்

மாக்கினியை பறக்கவிடும் ஜாலம்.

செய்யடாமாத்நாலே கிளிதானென்று
சிப்பியவன் லட்சணமாய் செய்யவேண்டும்
வையடாரெக்கையது தகட்டினாலே
வைப்பதுதான் கிலிருந்து ஆடவேணும்
பையடாகார்தமது யிருக்கும்விட்டில்
பாலகனேகிரியதனை யேந்தநிலு
பொய்யடாயில்லை யந்திரமாய்நிற்கும்
பொட்டனவே மறுபடியும் பிடித்துக்கொள்ளே.

பிடித்தவுடன் ரெக்கைதனை மடித்துப்போடு
பாருங்கள் யென்றுகையில் யேந்தநிலு
விடுத்தவுடன் ரெக்கையது விரித்துக்கொள்ளும்
விளருமுன்னே யந்திரமாய் மேலேபோகும்
அடுத்திருக்கும் சபையோர்கள் பார்த்துபார்த்து
ஆதிமுதல் யந்திரத்தில் தேர்ந்தோனென்பார்

கவித்தமன வஞ்சருக்குச் சொல்லவேண்டாம்
கண்மணியே யின்னாலை பதனம்பண்ணே.

(வ ம்) மரத்தினால் கிவிபோல்செய்து வர்ணம் முதலானதும் உன்னிதமாகப்பூசி ரெக்கைமாத்திரம் மெல்லிசியான யிரும்புத் தகட்டினாலே கத்திரித்து அதற்கு ஓலுகள்வைத்து ரெக்கை ஆடு ம்படியான நந்திராத்தோடு தொடுக்கவும் ஒவ்வொரு பச்சுமும்பா டிரெக்கைக்கு மாத்திரம் பலவித வர்ணம் பூசியிருக்கவும் நடிக்கு ம்போது காந்தரிருக்கிற வீட்டில்சென்று இதோ மரத்தினால் செ ய்தகிரி அந்திரமாய் பறக்குமாவென்றுசொல்லி ஆகிலும் ஒருமந் திரம்போடுகிறேன் பாருங்கள் யென்றுசொல்லி விழுதியெடுத்து மேலும்மீழாமாக முழித்துமுழித்து பார்த்து சல்மலையாளபகவதி ஓடிவா சபையிலேவந்து சற்றுநேரம் நில்லுயென்று விழுதியை நாலுதிக்கும்போட்டு இந்தகிரியை உள்ளங்கையிலேவைத்தயே ந்தினால் மேலுக்குகிளம்பும் கைக்கு எட்டினவகையில் போரும் போது மறுபடியும்பிடித்து ரெக்கையைமடித்து முன்போல யே ந்தவும் மறுபடியும் அப்படியேகிளம்பும் பார்ப்பவர்களெல்லாம் மந்திரஞ்செய்தானென்று மயங்கித்திபங்குவார்கள்.

அந்தாவிநாயகரைக் காட்டுஞ்சாலம்,

பண்ணப்பா மரத்தாலே கணேசன்போலே
பக்குவமாய்அவயவங்கள் நன்றாய்ச்செய்து
கண்ணப்பா நகையாலும்புடிபத்தாலும்
கணேசரைத்தா னன்றாக அலங்கரித்து
விண்ணப்பா காந்தத்தின் நேர்மீழாக
வைத்தவிடு யிரும்பொன்று பலளகபோட்டு

கிணைநாலைக்கண்ணாடி.

௮

நின்னாப்பா ரூடமதை கொளுத்திக்கொண்டு

நினைவாக மணியாட்டி தூபங்காட்டு.

தூபமது காட்டுதற்கு முன்னேயிசன்

துலங்குவார் அந்திரமாய் பலகைபோடே

சாபமிதற்கில்லையடா சூட்சவித்தை.

சண்முகற்குச்சீஷனடா பெந்தனாசான்

கோபமுதல்பொய்களவு யில்லாதாலே

கொடுத்தமொழி உலகரிய வெனியாய்போட்டேன்

தாபம்போல் செனங்களுல்லா மயங்கித்தேங்கி

தலையாலே உன்னடிமை வணங்குவாரே.

(வ-ம்) மாத்தினாலே வினாயகராப்போல்ரொய்து அவயவங்கள்
பின்னப்படாமல் பக்குவமாய்செய்து வர்ணமுதலானதும்பூசி
புஷ்பத்தினாலே சாத்துபடிசெய்து நகைகள் முதலானதும் கொ
ண்டு அலங்கரித்து கார்த்தியிருக்கும் வீட்டில்சென்று மேலேயிருக்
கும் கார்த்தத்துக்கு நேர்மோக இரும்பு பலகைபோட்டு கணேச
ரைவைத்து சபையோர்க்கு காட்டிவிட்டு ரூடம்கொளுத்திவலது
கையிலும் மணிசூதித்து யிடறுகையிலும் பிடித்துகின்று கிராய
கர் அகவலைப்படிக்கவும் கணேசர் அந்திரமாய்க்கினம்புவார் பார்
ப்பவர்கள் ஆச்சரியப்படுவார்கள் மிகவுமுன்னிதமானவேடிக்கை
யாபிருக்கும்.

51

குடத்துமேல் தேங்காயுடைச்சுஞ் சாலம்.

வணங்கவேகுப்பையுட மேனிமூலி

வளமான ஆதியென்ற வாரந்தன்னில்

யிணங்கவேகன்னினால் காப்புக்கட்டி

பெடுத்துவா உன்னுடைய பட்சிபார்த்து

அணங்கவேவேரதனைக் கீழேவைத்து

அப்பனே புதுக்குடத்தை மேலேமூடி

ஜெனங்களைபாரென்று தேங்காய்மோது

சிதறியேபோகுமடா துளாய்தானே.

(வ-ம்) குப்பைமேனிச் செடிக்கு ஆதிவரம்பார்த்து மஞ்சள்
தூலினால் காப்புக்கட்டி தூபநிபங்கொடுத்து வேர் அறமல் பிடுங்
கிவந்த புதுக்குடத்துள்ளே வைத்து கவிழ்த்துவிட்டுதேங்காயை
மோதிநேராக அடித்தால் சூரைவிட்டதுபோல் சிதறிப்போகும்
ஆனால் தன்பேருக்கு உள்ளபட்சி அச்சாயிருக்கும்போது காப்பு
கட்டவேண்டும் இதுகைகண்டது.

52

வினோதஜாலக்கண்ணாடி..

ஆடுமேயாத ஜாலம்.

நானென்ற மூஞ்சுரை பிடித்துமைந்தா
தண்ணியதுவோடையிலே விட்டுப்பாரு
என்னையுதிர்நோக்கி ஒடுமப்பா
இருதுண்டாய்க் கத்தியினால் போடுபோடு
ஆனென்றதலைபுரத்தை யெடுத்துவந்து
ஆடிருக்கும்பிடத்தேடி புதைந்துப்போடு
நானென்றே தழைமேயப் போகாதப்பா
னுட்டிலே பரிட்சையிதை பார்த்தாருண்டு.

(வ-ம்) மூஞ்சுரைப் பிடித்துவந்து ஒடுகிறதண்ணியில்விட்டால்
எதிர்நோக்கியோடும் அப்போதுகத்தியினால் ஒரேவெட்டாக வெ
ட்டி தலைப்புரத்தைமாத்திரம் யெடுத்துவந்து ஆடுவிருக்கும்பிடத்
தில் புதைத்துவிட்டால் மறுபடியும் எழுந்துதழைமேயப் போகா
து புதைத்ததை எடுத்தாலேபோகும்.

53

நீனைத்தயிடத்தில்போக சுயஜாலம்.

பாரப்பா ஆலின்சிற் ஆலன்கண்ணா
பார்த்துனக்கு அகப்பட்டால் உளவுகேளு
சிரப்பாகசிரவன்றன் கிழமைதன்னில்
தேவி நால்தன்னாலே காப்புக்கட்டி
சிரப்பாடடன் அடுத்த வெள்ளிநாளில்
சூரியனார் உச்சியிலே பொங்கலிட்டு
காரப்பா சோழிபலி தூபநீபங்
கண்மணியே நீகொடுத்துப் பிடிங்கிவாயே.
பிடிங்கினதைத் திட்டில்லா விடத்தைத்தேடி
பெற்றவனேபக்நிரமாய் வைத்துக்கேளு
அடுத்துவரும் செவ்வாயில் தலையைமூழ்கி
அகத்தடையவாசலெல்லா மெழுசிப்போடு
பிடித்துவைப்பாய்சாணத்தால் கனோசறென்று
பில்லருகுவெல்லமுடன் தாம்பூலங்கள்
யெடுத்துவந்தவேறகனை யெதிரில்வைத்து
யிணைக்குதூபநீபம் தேங்காய்தானே.
தேங்காய்புடைத்தல்லோ தூபங்காட்டி
திட்டில்லாவிடத்துக்கு வேகைதுக்கு
தேங்காதேவெகுநீனவாய் தினமும்பாரு
நீபம்போளாட்சதாம் வீழும்போது
வாங்கியேயதிவினாவாய் வேகைப்போட்டு
வலதென்றகாலானால் பிதித்துக்கொண்டு

தேங்காமல்வேரெடுத்து காட்டிவந்தாப்
செருப்பிலேதைத்துவழி நடந்துபாரே.

(வ-ம்) ஆலமரத்தின்கீழ் அலங்கண்ணா அகப்பட்டால் ஆதிவா
ரம்காப்புக்கட்டி தூபநீபங்கொடுத்து அடுத்தவெள்ளிக்கிழமையில்
சிரியகுலையில் பொங்கலிட்டு பலிகொடுத்து தூபங்கொடுத்து
வேராமல் பிடுங்கிவந்து நீட்டுப்படாமல் ஒரு யீடத்திலைவத்தி
ருந்து அடுத்தசெவ்வாய்க்கிழமையில் தலைமுழுதி வாசலெல்லா
மெழுதி பிள்ளையார்பிடித்து அருகம்பில்சூட்டி தாம்பூலம் வெல்
லம்பழம் வைத்து யந்தசெடியும் வேரும் எதிரில்வைத்து தூப
நீபங்கொடுத்து தேங்காயுடைத்து வேரையெடுத்து பத்திரமாக
நீட்டுப்படாமல் வைத்திருக்கவும் தினகாலம்ஸநாளஞ்சொய்து
கியாபகமாகப் பார்த்துகொண்டேயிருந்து நகூத்திரம்விடும்போ
து வேரையெடுத்து கீழேபோட்டு வலதுசாலால் நிதித்துக்கொள்
ளவும் செருப்புக்குள்ளே வைத்துதைத்து நீட்டில்லாதிடந் திரு
க்கவும் ஊர்ப்பிரயாணம் போகும்போது போட்டுநடந்தால் பதி
ன்காதமானாலும் அலுப்பில்லாமல் நடக்கலாகும் பெப்போதும்
பத்திரமாய் காப்பாற்றவேணும் மந்திரமில்லை தந்திரந்தான் செ
ய்துபார்த்தால் தெரியும்.

விளக்குபார்க்கும் ஒருவிதஜாலம்.

வீழாதென்றேசிலரால் சொல்லக்கேட்டு
விளம்பினேன் யின்னமொரு விலைக்கேளு
அழகானமயிலிறகு கொண்டுவந்து
அப்பனைகளஞ்சிரசம் உள்ளேவிட்டு
யிகழாமல்சிலைதனை மேலேசுத்தி
பெண்ணையிலே தோய்த்ததனை கொளுத்திப்பாரு
புகழதனை குருவெனக்குச் சொல்லவில்லை
புதுமையிதில் யேதேது உண்டோகாணேன்.

(வ-ம்) மயிலிறகு நீட்டமாபுள்ளதை ஒன்றுகொண்டுவந்து அதி
ன்கீழ்துவாரமாக ஒருகளஞ்சிரசம் விட்டு களிமண்ணினால் மூடிபி
றகு தெரியாமல்சல்லாக்கந்தைபால் முழுதிலுஞ்சுத்திவிளக்கெண்
ணையில் தோய்த்து ஒருபக்கமாக கொளுத்தி பார்க்கவும். 55

முட்டை வெடிக்குஞ் சாலம்.

உண்மைபடர் முட்டையது வெடிக்கும்விதத்தை
உத்தமனே யிந்தரையில் பகரக்கேளு
தெண்மைபடா கோளியுட அண்டந்தனை
வெள்ளையென்ற சுக்கிலந்தை வாங்கிப்போட்டு

24

பிரித்தானியாக்கண்ணாடி.

தன்வமயாம் சம்பாகம் தக்காளிச்சார்
தாக்கடாக்கண்ணாம்பு கெந்தகந்தான்
கண்மணியே யென்சொல்வேன் கிமைநோத்தில்
கடைமருந்து வெடிபோல காட்டுந்தானே.

(வ-ம்) ஒருகோழிமுட்டைக்குள் யிருக்கும் லெள்ளை அம்புலி
யாவுமெடுத்துவிட்டு அதிலுநிறைய தாளிக்காய் சுற்சண்ணாம்பு கெ
ந்தகம் இவைகளைவெவ்வேறு சமமாயவைத்து ஒருமிக்கச்சேர்த்து
முட்டைக்கிள்ளிட்டு மெழுகால் அதின்சிவ்வாயைமூடி குளமுத
லிய தண்ணீருள்ளயிடத்திற் போட்டுவைக்க அதில் வெடிசுப்தன்
கிளம்பும். 56

வாயில் அக்கினி உண்டாகுஞ்சாலம்.

நொண்டிச்சிந்து.

வாயிலக்கினிபறக்கும்- வித்தைநனை
வரைகிறேன்கேலிதோ புனிமீதே
தம்பலமேனும்பூச்சி- சவிகழும்
தாக்கியேகாயவைத்து சம்பாகம்
லெள்ளைக்கல் தனைப்பொடித்து யிரண்டும்
வோரிடையாகநீ கலத்துக்கொண்டு
தாடையில் திருகடித்தூள் தனியே
தந்திரமாயடக்கி சபையில்வந்து
வெடிக்கைபாருமென்று மெதுவாய்
ஊதிடஅக்கினிதான் மேலிடுமே.

(நத்தின) 57

வழக்குவெல்லாம் வித்தை.

மேலிடும்வழக்கவெல்ல உபயோகம்
விளம்புகிறேன்நீர் நலம்பெறவே
நூலிடும்கெரிஞ்சிபின்வேர் அதற்கு
கேரிடைமயில் றோனையாகும்
இரண்டையும்சேகரித்து வாசலில்
யிரித்தகனோசனை பூசைசெய்து
கிறைந்துளாருவதெய்வம்- அதையும்
நனைத்துடனெடுத்ததை வாயிலடக்கி
வழக்குளமுகம்நோக்கு யெதிரி
வதருவான் பிதருவான் சிதரிவோன்
கிழக்குமேற்காயுரைப்பான் அவன்மொழி
கிழித்திடும்குன்மொழி வழியாகும். நத்தினதனதன) 58

நான்காம்பாகம்முற்றிற்று.